

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 15Co/81/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4112232383
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Bzdúšek
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2015:4112232383.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Bzdúška a členov senátu JUDr. Evy Hritzovej a JUDr. Pavla Lukáča, v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, zast.: Fridrich Paľko, s.r.o., Grösslingova 4, Bratislava, IČO: 36 864 421, proti žalovanému: Slovenská republika, v jej mene Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné nám. 13, Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany č. k. 7C/45/2013-46 zo dňa 16.12.2013, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok Okresného súdu Topoľčany č. k. 7C/45/2013-46 zo dňa 16.12.2013 p o t v r d z u j e .

Žalovanému odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Topoľčany napadnutým rozsudkom žalobu zamietol a žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

V odôvodnení napadnutého rozsudku prvostupňový súd uviedol, že vo veci sp. zn. 7C/45/2013 sa žalobca návrhom zo dňa 21.09.2012 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného k zaplateniu sumy 4.499,10 eura z titulu majetkovej škody a sumy 899,82 eura z titulu nemajetkovej ujmy, z dôvodu nesprávneho úradného postupu spočívajúceho v nedodržaní 15 - dňovej lehoty na rozhodnutie o žiadosti súdneho exekútora na vydanie poverenia, pričom súd rozhodol o tejto žiadosti až dňa 18.04.2012 a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia, teda s omeškaním viac ako 90 dní.

Vo veci sp. zn. 7C/51/2013 sa žalobca návrhom z 21.09.2012 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného k zaplateniu sumy 1.071,02 eura z titulu majetkovej škody a sumy 214,20 eura z titulu nemajetkovej ujmy, z dôvodu nesprávneho úradného postupu spočívajúceho v nedodržaní 15 - dňovej lehoty na rozhodnutie o žiadosti súdneho exekútora na vydanie poverenia, pričom súd rozhodol o tejto žiadosti až dňa 07.05.2012 a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia, teda s omeškaním viac ako 629 dní.

Vo veci sp. zn. 7C/52/2013 sa žalobca návrhom z 21.09.2012 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného k zaplateniu sumy 12.018,52 eura z titulu majetkovej škody a sumy 2.403,70 eura z titulu nemajetkovej ujmy, z dôvodu nesprávneho úradného postupu spočívajúceho v nedodržaní 15 - dňovej lehoty na rozhodnutie o žiadosti súdneho exekútora na vydanie poverenia, pričom súd rozhodol o tejto žiadosti až dňa 11.04.2011 a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia, teda s omeškaním viac ako 241 dní.

Vo veci sp. zn. 7C/53/2013 sa žalobca návrhom z 21.09.2012 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného k zaplateniu sumy 4.365,33 eura z titulu majetkovej škody a sumy 873,07 eura z titulu nemajetkovej ujmy, z dôvodu nesprávneho úradného postupu spočívajúceho v nedodržaní 15 - dňovej lehoty na rozhodnutie o žiadosti súdneho exekútora na vydanie poverenia, pričom súd rozhodol o tejto žiadosti až dňa 23.05.2011 a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia, teda s omeškaním viac ako 54 dní.

Vo veci sp. zn. 7C/56/2013 sa žalobca návrhom z 21.09.2012 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného k zaplateniu sumy 3.594,85 eura z titulu majetkovej škody a sumy 718,97 eura z titulu nemajetkovej ujmy, z dôvodu nesprávneho úradného postupu spočívajúceho v nedodržaní 15 - dňovej lehoty na rozhodnutie o žiadosti súdneho exekútora na vydanie poverenia, pričom súd rozhodol o tejto žiadosti až dňa 10.09.2012 a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia, teda s omeškaním viac ako 42 dní.

Vo veci sp. zn. 7C/54/2013 sa žalobca návrhom z 17.09.2012 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného k zaplateniu sumy 125,-- eur z titulu majetkovej škody a sumy 440,-- eur z titulu nemajetkovej ujmy, z dôvodu nesprávneho úradného postupu spočívajúceho v nedodržaní 15 - dňovej lehoty na rozhodnutie o žiadosti súdneho exekútora na vydanie poverenia, pričom súd rozhodol o tejto žiadosti až dňa 14.05.2010 a to rozhodnutím o poverení, avšak s omeškaním viac ako 8 mesiacov.

Vo veci sp. zn. 7C/55/2013 sa žalobca návrhom z 21.09.2012 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného k zaplateniu sumy 125,-- eur z titulu majetkovej škody a sumy 628,80 eura z titulu nemajetkovej ujmy, z dôvodu nesprávneho úradného postupu spočívajúceho v nedodržaní 15 - dňovej lehoty na rozhodnutie o žiadosti súdneho exekútora na vydanie poverenia, pričom súd rozhodol o tejto žiadosti až dňa 18.04.2012 a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia, teda s omeškaním viac ako 341 dní.

Vo veci sp. zn. 7C/57/2013 sa žalobca návrhom z 21.09.2012 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného k zaplateniu sumy 125,-- eur z titulu majetkovej škody a sumy 337,45 eura z titulu nemajetkovej ujmy, z dôvodu nesprávneho úradného postupu spočívajúceho v nedodržaní 15 - dňovej lehoty na rozhodnutie o žiadosti súdneho exekútora na vydanie poverenia, pričom súd rozhodol o tejto žiadosti až dňa 10.05.2011 a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia, teda s omeškaním viac ako 183 dní.

Vo veci sp. zn. 7C/58/2013 sa žalobca návrhom z 21.09.2012 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného k zaplateniu sumy 125,-- eur z titulu majetkovej škody a sumy 575,33 eura z titulu nemajetkovej ujmy, z dôvodu nesprávneho úradného postupu spočívajúceho v nedodržaní 15 - dňovej lehoty na rozhodnutie o žiadosti súdneho exekútora na vydanie poverenia, pričom súd rozhodol o tejto žiadosti až dňa 09.12.2011 a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia, teda s omeškaním viac ako 312 dní.

Vo veci sp. zn. 7C/61/2013 sa žalobca návrhom z 21.09.2012 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného k zaplateniu sumy 125,-- eur z titulu majetkovej škody a sumy 1.106,40 eura z titulu nemajetkovej ujmy, z dôvodu nesprávneho úradného postupu spočívajúceho v nedodržaní 15 - dňovej lehoty na rozhodnutie o žiadosti súdneho exekútora na vydanie poverenia, pričom súd rozhodol o tejto žiadosti až dňa 20.06.2012 a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia, teda s omeškaním viac ako 600 dní.

V predmetných návrhoch žalobca poukazoval na § 44 ods. 2 Exekučného poriadku (platný od 01.02.2002 do 31.05.2010) s tým, že v exekučnom konaní je založená zákonná povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o návrhu exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do 15 dní od doručenia takejto žiadosti a to bez ohľadu na to, čo bolo exekučným titulom, pre ktorý sa mala exekúcia vykonať. Exekučný súd však nerozhodol v zákonom stanovenom čase, pričom neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať so zbytočnými prietahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o žiadosti o vydanie poverenia pristúpil až po veľmi dlhej dobe.

Vo veciach 7C/45/2013, 7C/51/2013, 7C/52/2013, 7C/53/2013, 7C/56/2013, v ktorých exekučných konaniach súd rozhodol o žiadosti na vydanie poverenia rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia si žalobca z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu uplatňuje náhradu

majetkovej škody ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch. Zároveň poukazoval na to, že na jednej strane existuje relevantný exekučný titul - rozsudok rozhodcovského súdu, ktorý nie je možné zrušiť, avšak z pohľadu exekučného súdu je materiálne nevykonateľný a na druhej strane, nie je možné zo strany žalobcu iniciovať občianske súdne konanie a požadovať súdnu ochranu práva na zaplatenie istiny s príslušenstvom, pretože existenciou rozsudku rozhodcovského súdu je vytvorená prekážka právoplatne rozhodnutej veci. Žalobcovi preto vznikla majetková škoda predstavujúca náhradu istiny s príslušenstvom, ktorá viac nemôže byť priznaná rozhodnutím všeobecného súdu v občianskom súdnom konaní vedenom proti dlžníkovi zo vzťahu založeného Zmluvou o úver. Keďže nesprávny úradný postup Okresného súdu je dôsledkom jeho nesústreďenej činnosti takej intenzity, ktorá má za následok zmarenie nútenej vymožitelnosti majetkového práva žalobcu, požaduje i náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Ďalej uviedol, že nesprávnym úradným postupom došlo k zmareniu legitímneho očakávania žalobcu, že správnym a zákonným postupom súdu dôjde k vymoženiu jeho pohľadávky. Žalobca mohol vďaka skorému rozhodnutiu exekučného súdu v zákonnej lehote včas, efektívne a účinne uskutočniť rad iných krokov smerujúcich k zvýšeniu úspechu mimosúdneho zabezpečenia vymožitelnosti jeho pohľadávky a jej príslušenstva, pretože by vedel, že žiadosť o udelenie poverenia bola zamietnutá. Žalobca si uplatňuje ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, porušenie jeho práv, stratu legitímnych očakávaní, sumu, ktorá predstavuje 20 % z uplatňovanej istiny s príslušenstvom.

Vo veci 7C/55/2013, 7C/57/2013, 7C/58/2013, 7C/61/2013 a v ich exekučných konaniach súd rozhodol o žiadosti na vydanie poverenia rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia a vo veci 7C/54/2013 v jej exekučnom konaní súd rozhodol o žiadosti súdneho exekútora na vydanie poverenia a to rozhodnutím o vydaní poverenia. Uviedol, že márnym plynutím času boli reálne ohrozené legitímne očakávania žalobcu, že správnym postupom súdu dôjde k vymoženiu jeho pohľadávky a tiež došlo k vyvolaniu týchto rizík - k zániku povinného, k zmareniu účelu konania pre stratu kontaktu s povinným, k insolvencii povinného, pričom včasným rozhodnutím exekučného súdu mohol žalobca uskutočniť rad iných krokov smerujúcich k zabezpečeniu vymožitelnosti jeho pohľadávky a príslušenstva, pretože by vedel, že žiadosť o udelenie poverenia bola zamietnutá a je potrebné uskutočniť náhradu exekučného titulu. V týchto konaniach si žalobca tiež z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu uplatňuje náhradu majetkovej škody ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch, avšak ich vyčíslenie je rozdielne. Majetková škoda predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o vydanie poverenia a rozhodnutím o nej. Žalobca vynaložil v tomto období: na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnancov pomocou informačného systému sumu 70,-- eur; na udržiavanie a správu informačného systému sumu 40,-- eur; na administráciu listinnú komunikáciu s pôvodným súdnym exekútorom sumu 50,-- eur; na poštovné a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním stavu konania na exekučnom súde sumu 15,-- eur. Celkovo vynaložil žalobca márne sumu 125,-- eur. Zároveň si žalobca uplatňuje náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Nesprávny úradný postup Okresného súdu je takej intenzity, ktorá má za následok zbytočné prietahy v konaní spojené so zásahom do výkonu majetkových práv žalobcu. Poukázal na článok 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a článok 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Pri určovaní primeranej náhrady nemajetkovej ujmy vychádzal pre možnú analógiu z doktríny prijatej Ústavným súdom, podľa ktorej, pokiaľ ide o zbytočné prietahy v súdnom konaní je spravodlivé, ak sa na každý rok poznačený prietahmi vzťahuje satisfakcia vo výške 20 000 Sk, t.j. 663,88 eura (55,-- eur za každý mesiac omeškania a to podľa mesiacov omeškania súdu v jednotlivých exekučných konaniach).

Žalobca vo všetkých vyššie uvedených veciach postupoval podľa § 15 ods. 1 zákona číslo 514/2003 Z.z. a písomnou žiadosťou požiadal žalovaného o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody. Žalovaný však do podania tejto žaloby na žiadosť pozitívne nereagoval.

Uznesením č.k. 7C/45/2013-24 zo dňa 30.07.2013 súd spojil na spoločné konanie veci tunajšieho súdu vedené pod sp. zn. 7C/45/2013, 7C/51/2013, 7C/52/2013, 7C/53/2013, 7C/54/2013, 7C/55/2013, 7C/56/2013, 7C/57/2013, 7C/58/2013 a 7C/61/2013 s tým, že ďalej sa konanie bude viesť pod sp. zn. 7C/45/2013.

Žalovaný v písomnom podaní z 09.08.2013 navrhol návrh žalobcu zamietnuť. Poukázal na to, že návrh je zmätočný, keď žalobca síce podal písomný návrh a poukázal na konkrétne dôkazy, žiadne

dôkazy však sám nepredložil. Nie je jasný ani titul nároku na náhradu škody. Ďalej uviedol, že návrh považuje za podaný predčasne, keď neuplynula 6 mesačná lehota na predbežné prerokovanie nároku, v rámci ktorej žalobca neposkytol žiadnu súčinnosť, na základe čoho žalovaný nepovažoval nárok za predbežne prerokovaný. K postupu exekučného súdu uviedol, že prax ukázala, že lehota na poverenie exekútora je výraznou prekážkou toho, aby mohli súdy objektívne posúdiť zákonnosť exekúcie, ak exekučným titulom je notárska zápisnica alebo rozhodcovský rozsudok. Od 01.06.2011 15 - dňová lehota na vydanie poverenia pre uvedené exekučné tituly neplatí. Samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty neznamená automaticky prieťahy v konaní. Zo skutkových okolností, ktoré sa týkajú rozhodovania o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie je zrejmé, že skúmanie vykonateľnosti rozhodcovských rozsudkov si vyžaduje osobitnú právnu úvahu najmä s ohľadom na to, že tieto sa týkajú právnych vzťahov podliehajúcich režimu spotrebiteľských zmlúv. Posúdenie vecí a vyjadrenie právneho názoru súdu vo vzťahu k žiadosti o vydanie poverenia, ktoré sa naplno odrazili v rozhodnutí, ktorým ju súd zamietol, nie je možné považovať za nesprávny úradný postup, ale za splnenia ďalších zákonných podmienok by mohli viesť len k záveru o existencii nezákonného rozhodnutia. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietne a proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie. Lehota 15 dní sa nevzťahuje na vydanie rozhodnutia v podobe zamietnutia žiadosti o vydanie poverenia a 15 dňová lehota sa týka len prípadu, keď súd poverí exekútora vykonaním exekúcie na základe exekučného titulu (okrem titulu podľa § 41 ods. 2 písm. c/ a d/ Exekučného poriadku). Ak ho súd nepoverí, 15-dňová lehota neplatí a ani sa logicky nedá predpokladať, že by to bol zámer zákonodarcu, keďže ide o zložitý proces posudzovania žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrhu na vykonanie exekúcie a exekučného titulu. Vnútroštátny súd má povinnosť ex offa preskúmať materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku, nekalú povahu rozhodcovskej doložky rozhodcovského súdu vydaného bez účasti spotrebiteľa, preskúmať, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy. Ďalej poukázal na to, že pri posudzovaní nároku na náhradu škody, ktorá mala vzniknúť z existencie prieťahov v súdnom konaní by súd mohol vychádzať len vtedy, ak by tieto boli konštatované vo výsledkoch vybavenia sťažnosti na prieťahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prieťahy, v právoplatnom rozhodnutí vydanom v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil previnenia, ktoré má za následok prieťahy v konaní, príp. v právoplatnom rozhodnutí Európskeho súdu pre ľudské práva alebo právoplatnom rozhodnutí Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti. Žalovaný namietal i premlčanie nároku a vzniesol námietku premlčania pri každom uplatnenom nároku, pri ktorom došlo k uplynutiu 15 - dňovej lehoty od doručenia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pred dňom 23.04.2009, t.j. tri roky pred dňom, kedy boli žalovanému doručené žiadosti o predbežné prerokovanie nároku. Čo sa týka prípadov uplatnenia majetkovej škody vo výške istiny s príslušenstvom, tak žalobca podľa názoru žalovaného v prvom rade nepreukázal existenciu dlžníka ako úplný základ pre preukázanie toho, čoho sa domáha, nepreukázal ani vymožiteľnosť pohľadávky ako aj vznik a výšku škody. Vychádzajúc zo základnej charakteristiky príčinnej súvislosti ako priameho a bezprostredného vzťahu príčiny a následku, podľa žalovaného nemožno tvrdiť, že žalobcovi vznikla škoda postupom okresného súdu. Žalovaný má za to, že žalobca nepreukázal, že by v namietanom konaní došlo k nesprávnemu úradnému postupu, že by mu vznikla nemajetková ujma a majetková škoda.

Prvostupňový súd vo veci vykonal dokazovanie, na základe ktorého dospel k tomu, že vo veciach sp. zn. 7C/53/2013 a 7C/56/2013, 7C/54/2013 a 7C/58/2013 je návrh žalobcu nedôvodný preto, že z pripojeného spisu Okresného súdu Nitra sp. zn. 10Er/327/2011 súd zistil, že dňa 20.04.2011 podal súdny exekútor na súd žiadosť o udelenie poverenia, pričom súd rozhodol uznesením č.k. 10Er/327/2011-10 zo dňa 21.04.2011 tak, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Súd o návrhu súdneho exekútora rozhodol hneď na druhý deň po podaní návrhu. Z ďalšieho pripojeného spisu Okresného súdu Nitra sp. zn. 14Er/1047/2012 súd zistil, že dňa 24.08.2012 podal súdny exekútor na súd žiadosť o udelenie poverenia a súd rozhodol uznesením č. k. 14Er/1047/2012-11 zo dňa 28.08.2012 tak, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol, to znamená, že súd o návrhu súdneho exekútora rozhodol do 4 dní po podaní návrhu. Z pripojeného spisu Okresného súdu Nitra sp. zn. 17Er/318/2010 súd zistil, že dňa 10.05.2010 podal súdny exekútor na súd žiadosť o udelenie poverenia a exekučný súd dňa 14.05.2010 poveril súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého vykonaním exekúcie, súd teda o návrhu súdneho exekútora rozhodol do 4 dní po podaní návrhu. Z pripojeného spisu Okresného súdu Nitra sp. zn. 10Er/151/2011 súd zistil, že dňa 23.02.2011 podal súdny exekútor na súd žiadosť o udelenie poverenia, pričom súd uznesením č.k. 10Er/151/2011-10 zo dňa 25.02.2011 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie

exekúcie zamietol. To znamená, že súd o návrhu súdneho exekútora rozhodol do 2 dní po podaní návrhu.

Vo zvyšných veciach sp. zn. 7C/45/2013, 7C/51/2013, 7C/52/2013, 7C/55/2013, 7C/57/2013, 7C/61/2013 bolo zistené, že v zmysle § 41 ods. 2 písm. d) zákona č. 233/1995 Z.z. v čase podania týchto návrhov na vydanie poverenia bol exekučným titulom aj vykonateľné rozhodnutia rozhodcovských súdov a to podľa § 41 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku. Nárok na náhradu škody si žalobca uplatňoval podľa § 9 zákona č. 514/2003 Z.z., keď podľa neho príslušný súd svojím postupom porušil povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehoty, resp. bez zbytočných prieťahov v konaní. Súd vykonaným dokazovaním zistil, že exekučné konania v týchto veciach boli začaté v čase účinnosti Exekučného poriadku, kde v § 44 ods. 2 (platné po 01.06.2010) je uvedené, že 15 dňová lehota na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Žiadosti o udelenie poverenia vo vyššie uvedených veciach boli súdu doručené až po 01.06.2010 a súd o nich rozhodol podstatne skôr ako to uvádza žalobca vo svojich návrhoch. Súd ďalej udáva, že zo samotnej dikcie § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vyplýva, že lehota 15 dní sa nevzťahuje na vydanie rozhodnutia v podobe zamietnutia žiadosti o vydanie poverenia, ale sa týka prípadu, keď súd poverí exekútora vykonaním exekúcie. Ďalej je z tohto ustanovenia zrejmé, že lehota 15 dní sa nevzťahovala na rozhodnutie o žiadosti na udelenie poverenia v predmetných exekučných veciach, keďže exekučným titulom bolo vždy rozhodnutie rozhodcovského súdu. I v prípade, že by sa nejednalo o rozhodnutie podľa § 41 ods. 2 písm. c/ a d/, je súd toho názoru že zo samotného znenia ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vyplýva to, že lehota 15 dní sa týka prípadu, keď súd poverí exekútora vykonaním exekúcie.

Pokiaľ ide o vytýkaný nesprávny úradný postup v preskúmaní práva žalobca na zaplatenie dlhu v časti istiny, súd poukazuje na ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, podľa ktorého je exekučný súd ex officio povinný skúmať, či exekučný titul nie je v rozpore so zákonom. Exekučný poriadok označuje za exekučný titul nielen vykonateľné rozhodnutie súdu, ale napr. aj vykonateľné rozhodnutia orgánov verejnej správy, rozhodcovských súdov a iných orgánov. Ak je predmetom rozhodcovského konania spor zo spotrebiteľského právneho vzťahu, aj keď účastník rozhodcovského konania, ktorým je spotrebiteľ, nevyužije možnosť spochybniť existenciu alebo platnosť rozhodcovskej zmluvy podľa ustanovení zákona o rozhodcovskom konaní, je exekučný súd oprávnený a zároveň povinný skúmať existenciu alebo platnosť rozhodcovskej zmluvy a v prípade zisteného nedostatku v tomto smere konštatovať rozpor rozhodcovského rozsudku so zákonom, znamenajúci neúčinnosť, a teda nezáväznosť tohto exekučného titulu. Takúto interpretáciu označených ustanovení zákona o rozhodcovskom konaní v spojitosti s § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vyžaduje naplnenie príkazu vyplývajúceho z princípu ochrany práv spotrebiteľa, ktorým je odstránenie značnej nerovnováhy v právach a povinnostiach založených spotrebiteľskou zmluvou ku škode spotrebiteľa. V spotrebiteľských veciach je pomerne časté, že všeobecný súd môže prvýkrát poskytnúť spotrebiteľovi z úradnej povinnosti účinnú spravodlivú ochranu jeho práv až po podaní návrhu na exekúciu rozhodcovského rozsudku.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda. Škodou sa pritom rozumie majetková ujma, ktorá vznikla fyzickej alebo právnickej osobe, je vyjadriteľná v peniazoch a spočíva v zmenšení (úbytku) existujúceho majetku poškodeného a predstavuje majetkové hodnoty, ktoré bolo treba vynaložiť na to, aby sa vec uviedla do predošlého stavu, resp., aby sa v peniazoch vyvážili dôsledky toho, že navrátenie do predošlého stavu nie je možné alebo účelné. Keďže súd dospel k názoru, že na strane žalovaného konajúceho cestou exekučného súdu nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu, vo veci sa ďalej nezaoberal ani výškou majetkovej škody ani nemajetkovej ujmy, pretože nebol zistený právny základ a to zodpovednosť žalovaného za škodu.

K žalobcom vnesenej námietke premlčania súd uvádza, že nárok žalobcu za premlčaný nepovažuje, keďže od podania návrhov na vykonanie exekúcie v jednotlivých exekučných veciach do podania žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody u žalovaného (23.04.2012) neuplynula lehota 3 rokov.

Súd preto návrh zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že žalovanému, ktorý mal vo veci úspech, nepriznal náhradu trov konania, keďže žiadne si neuplatnil a taktiež mu žiadne zo spisu nevyplývajú.

Z právneho hľadiska súd vec posúdil podľa § 4 ods. 1 písm. a), § 9 ods. 1, 2, § 15 ods. 1, § 16 ods. 1, § 17 ods. 1, 2, 3, § 19 ods. 1, 3 z. č. 514/2003 Z. z. a § 41 ods. 1, 2, § 44 ods. 1, 2 z. č. 233/1995 Z. z.

Proti tomuto rozsudku podal žalobca odvolanie z dôvodu odňatia možnosti konať pred súdom, nesprávneho právneho posúdenia veci, nedostatočne a neúplne zisteného skutkového stavu veci. Žalobca namietal, že prvostupňový súd rozhodol v merite veci na základe (a s použitím) „inšpirácie“ novou právnou úpravou obsiahnutou v ustanovení § 9 ods. 2 z. č. 514/2003 Z. z., čím súd de iure a de facto aplikoval princíp priamej retroaktivity, čo je neprípustné. Súd vôbec nevysvetlil, prečo zastáva názor, že účastníkom nevznikol stav právnej neistoty. Právna neistota existuje vždy do času, kým nedôjde ku konečnému rozhodnutiu. Žalobca ďalej poukazoval na skutočnosť, že súd zamietol znalecké dokazovanie, čím mu objektívnym spôsobom znemožnil preukázať výšku materiálnej škody a mechanizmus jej vzniku. Podľa žalobcu súdu neprislúcha polemizovať o vhodnosti limitácie dĺžky konania zákonnými lehotami. Súd má aplikovať platné právo a nie svojimi úvahami negovať právo na spravodlivý súdny proces a osobitne právo na prerokovanie veci v primeranom čase. Žalobca preto žiadal napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na opätovné prejednanie.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

Krajský súd v Nitre ako odvolací súd prejednal vec v rozsahu podľa § 212 ods. 1 OSP bez nariadenia pojednávania v zmysle ustanovenia § 214 ods. 2 OSP s tým, že miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámil vopred v zákone stanovenej lehote na úradnej tabuli súdu (§ 156 ods. 3 OSP).

Rozsudok bol vyhlásený dňa 27.01.2015.

Predmetom odvolacieho konania je napadnutý rozsudok, ktorým prvostupňový súd Okresný súd Topoľčany žalobu žalobcu o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy zamietol a žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

Z obsahu spisu a vykonaného dokazovania odvolací súd zistil, že prvostupňový súd vo veci vykonal dostatočné dokazovanie, riadne zistil skutkový stav a vec správne právne posúdil.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku a konštatuje správnosť jeho dôvodov (§ 219 ods. 2 OSP).

Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku odvolací súd uvádza, že postupom prvostupňového súdu nedošlo k odňatiu možnosti žalobcu konať pred súdom. Žalobca v odvolaní ostatne ani neuviedol a nekonkretizoval, v čom, resp. akým postupom súdu mu mala byť odňatá možnosť konať pred súdom.

K aplikácii novej právnej úpravy obsiahnutej v ustanovení § 9 ods. 2 z. č. 514/2003 Z. z. odvolací súd uvádza, že prvostupňový súd vychádzal zo znenia tejto právnej úpravy účinnej v rozhodnom čase, pričom prvostupňový súd ani nezisťoval, či došlo k prietahom v konaní. Žalobca navyše vznik škody a jej výšku nepreukázal, čím sa nenaplnil jeden z predpokladov vzniku zodpovednosti za škodu.

Odvolací súd preto napadnutý rozsudok podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 OSP. V odvolacom konaní úspešnému žalovanému ich však odvolací súd nepriznal, pretože si ich neuplatnil (§ 151 ods. 1 OSP).

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.